

TILKI'DEN
MEKTUP

DERGİ KAHRAMANLARI
ETİKETLERİ VE
DERS PROGRAMI
HEDİYE

FIFA 2012 OYUN TANITIMI

FIFA 12

ÇOCUK

DERGİSİ

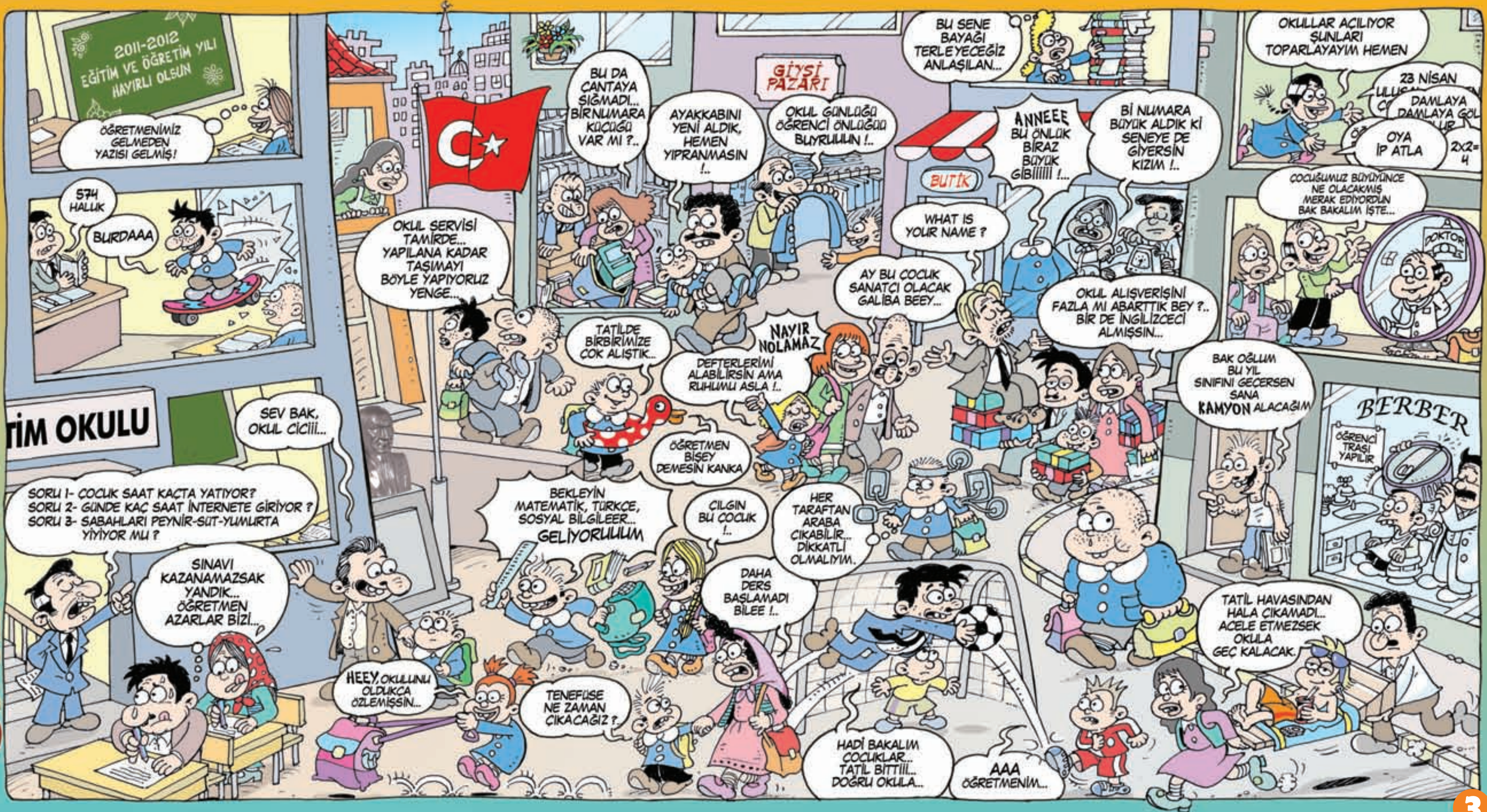
Aylık Dergi Yı: 1 Sayı: 12
Eylül 2011 Fiyatı: 5 TL

KAHRAMANLAR
DÜNYASI
alfabe

Uzun Kırak Yolunda

Sözlerin tarihi, tarihin sözleri var.

Sevimli Resimli Tarih

Derleyen: Selim SENER
Çizen: Emirhan PERKER

"ŞAPA OTURMAK"

"Eyvah yine şapa oturduk!" Bu deyim işler tersine gittiğinde kullanılır.

Kızıldenizin eski bir adı da **Şap Denizi** imiş. Mercana benzeyen beyaz taşlar bu denizden getirilmiş.

Bu taşlar su altında hacimlerini büyüterek yayılır ve gemiler için tehlike oluşturur.

Seyir haritalarında normal gösterilen yerlerde bu şap kayaları büyüdükleri için tehlikelere neden olmuştur. Eskiden hacca gemiyle giden hacıların gelmesini uzun süre bekleyen yakınları dönüş vakti

uzadıkça "**İnşallah bizimkiler şapa oturmaz**" deyip dua ederlermiş.

OSMANLIDA OKÇULUK

Geleneksel Türk yayları dünyanın en kısa yaylarıymış ve bizden başka hiçbir millet at üstünde geriye dönüp nokta atışı yapamazmış. 250 bin kişiye karşı 40 bin kişiyle kazandığımız **Malazgirt Savaşı** ve daha pek çok zafer, bu alandaki ustalikle elde edilmiş.

"İki dirhem bir çekirdek", "kepaze", "çile çekmek" gibi günlük yaşantımızda sıkça kullandığımız deyimler, okçulukta çok farklı anlamlar taşıyor. **İki dirhem bir çekirdek**, okçulukta ağırlık birimiymiş. **Kepaze**, acemi okçunun kullandığı yaya verilen isimmiş. **Çile çekmek**, acemi okçuların çalışmaları sırasında sarf ettikleri çaba anlamına gelirmiş.

Okçuluğa yeni başlayan adaylara "**şakirt**",

usta okçulara "**kemankes**" adı veriliyormuş. Şakirtlikten kemankes denilen usta mertebesine erişmek için 900 gez (1 gez = 66 cm) mesafe atış yapmaları gerekiyormuş. Okçulukta yay, baş parmakla çekilirmiş.

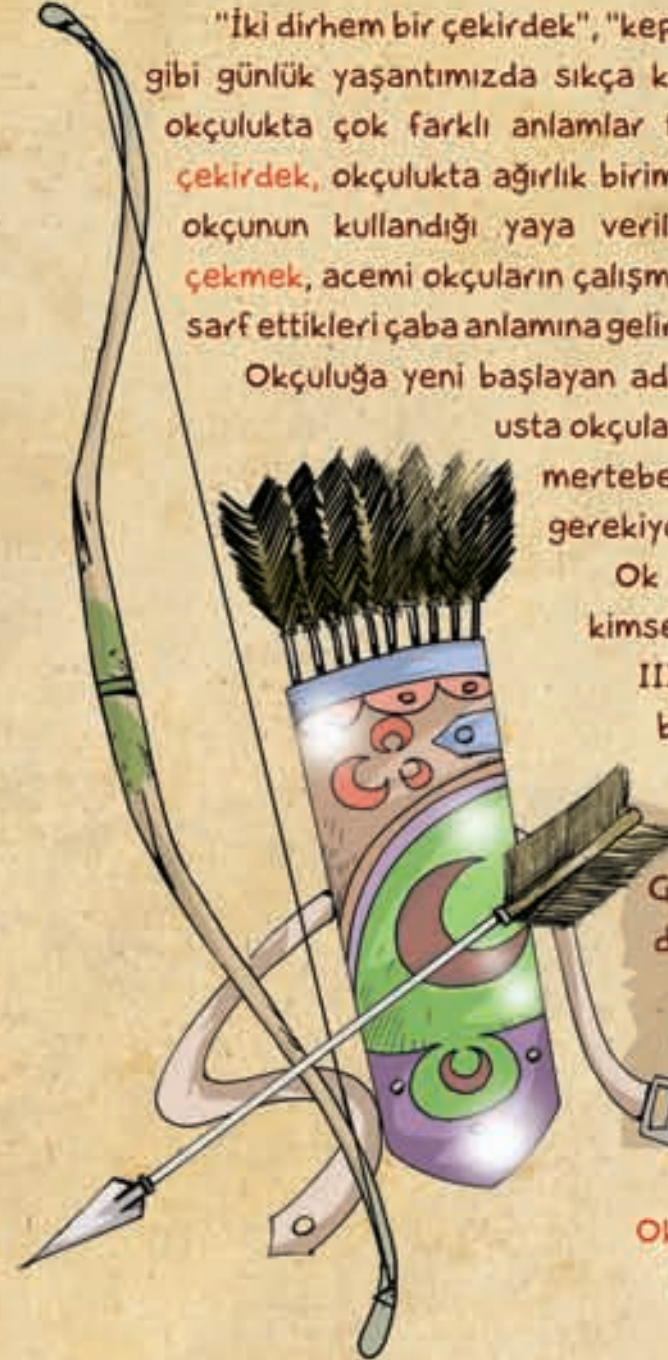
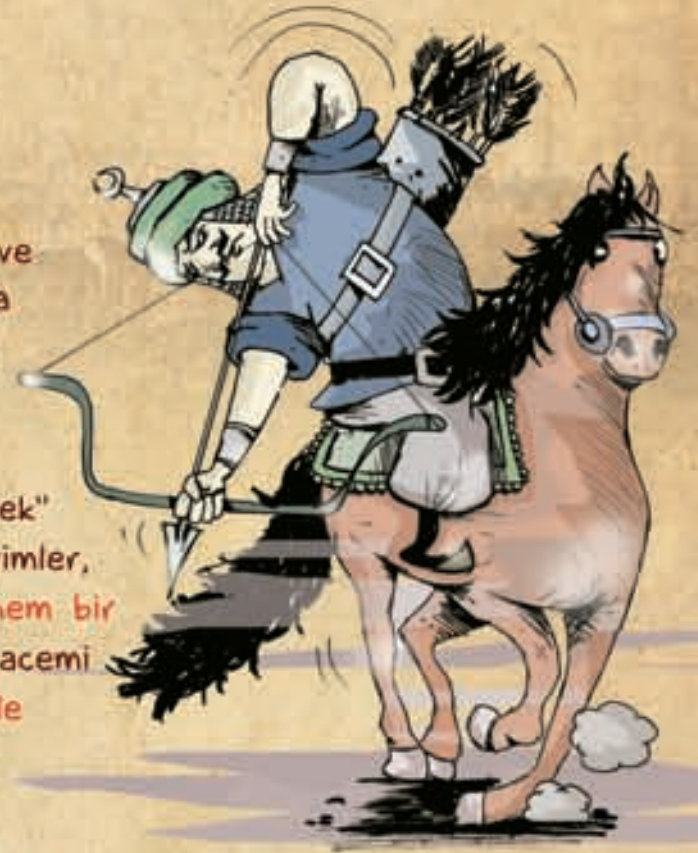
Ok meydanına abdestsiz girilmezmiş ve bu meydanda padişahın dahi kimseden farkı yokmuş.

III. Selim, II. Mahmut ve Yıldırım Beyazıt'ın birer yay yapım ustalarıymış.

Geleneksel Türk yayları kompozit denilen bir yay ailesinden geliyor.

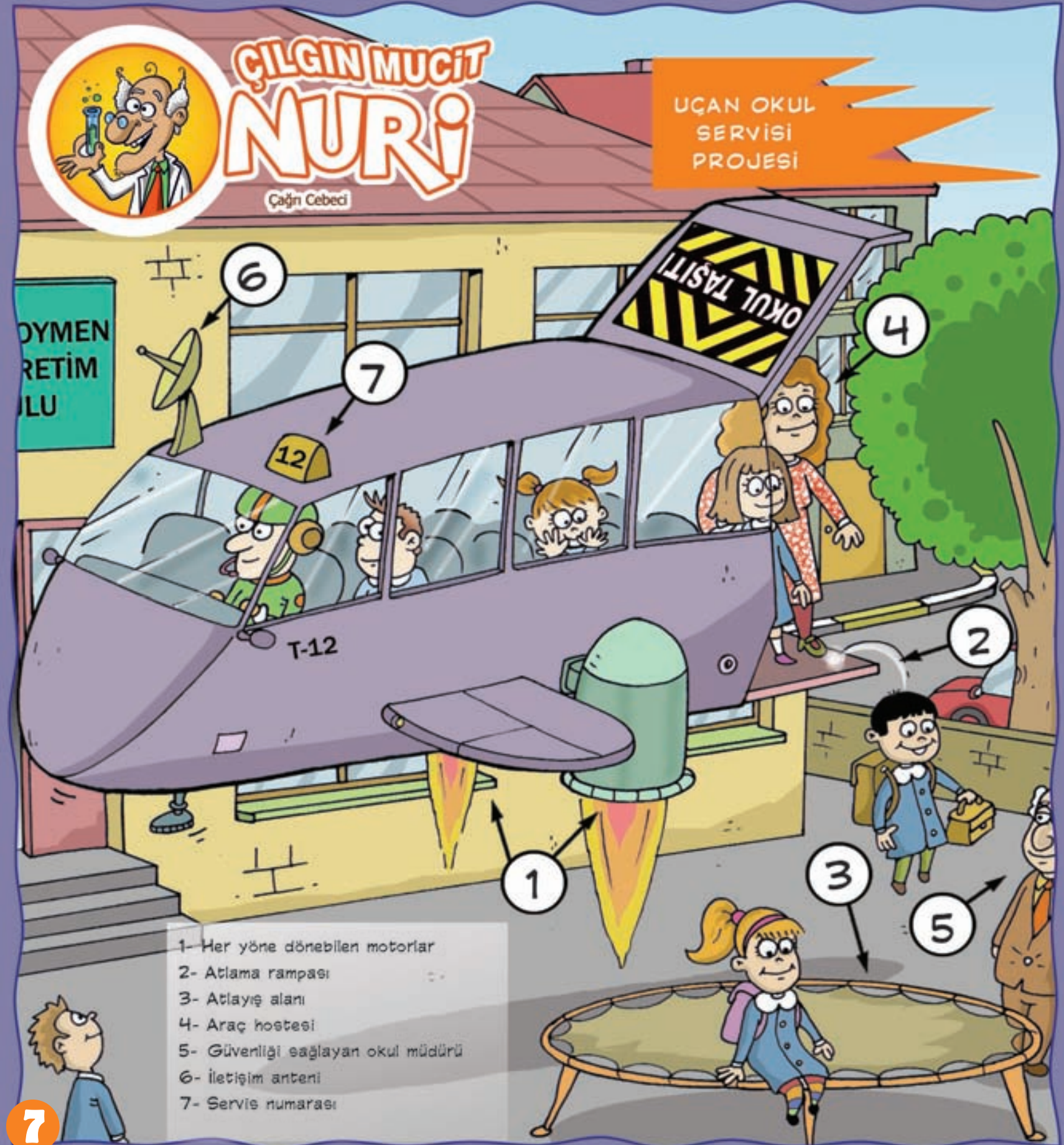
En dışı boynuz, ortası tahta, en iç kısmı ise sinirden yapılıyor.

Okçuluk alanında 400 yıl önce 845 metreyle kırılan Osmanlı rekoru hala geçerliliğini koruyor.

**Ya böyle
olsaydı**

Çağrı Cebeci

KULE CAM BAZI

Ragıp BULIÇ

Eveet, sevgili dostlarım, hemen hepinizin tahmin ettiği gibi bu sayı Galata Kulesi'ndeyiz. Galata Kulesi'nin ne zaman yapıldığı hakkında kesin bir bilgi olmamakla birlikte, kulenin M.S.507 yılında inşa edildiği sanılıyor. Bir dönem Cenevizlilerin elinde olan kule, İstanbul'un fethinden sonra Osmanlı'ya teslim edilmiş ve bir ara hapisane olarak da kullanılmıştır. 4. Murat zamanında Hezarfen Ahmet Çelebi, kollarına kanat takarak Galata Kulesi'nden Üsküdar'a o meşhur uçuşunu gerçekleştirir (1638). Bir ara yangın gözetleme kulesi olarak kullanılan kule, 1794 yılında yanmış, 3. Selim zamanında onarıldıktan sonra üst katına bir cumba eklenmiştir. 2. Mahmut döneminde kulenin üzerine iki kat daha çıkılarak bugünkü külâh biçimini alır.

Bu kulesi, şu köprüsü, ben de insanıyım; Galata insanı. Mühim olan da insanlık zaten!

Taksim Meydanı burası beyefendi. Aşağı doğru Galata Kulesi'ne inen şu tramvaylı cadde de İstiklal Caddesi'dir. Galatasaray Lisesi de yolun sonundaki sarı renkli bina.

Şu insanoğlunun da hayatı taklit be arkadaş. Heveslenip yapmaya çalışır, sonra kalkar bir de böbürlenir. Ama ben yine de insanları seviyorum, en azından bana simit atanlarını.

Hezarfen Ahmet Çelebi dünyada bir ilki gerçekleştirmiş ve Galata Kulesi'nden Üsküdar'a kadar uçmuş. Bilirsiniz, ben ip te yürürken denge çubuğu kullanmam, ancak Hezarfen'in anısına bu kez ip te kanat takarak yürümek istiyorum.

Boğazdan her yıl binlerce gemi geçer. Kılavuz kaptanlar kaza olmamasını sağlar.

Vay, vay, vay.. Şu aşağıda gördüğüm manzarayı size anlatmazsam, İstanbul'u anlatmış sayılmaz. Ama ne var ki bunun için önümüzdeki sayıyı beklemek durumundayız sevgili dostlarım.

Tam arkamda kalan yer var ya, orası Dolmabahçe Sarayı. Eh, Beşiktaş Stadı'nı anmadan geçmemek lazım tabii..

Vay beel Koskoca yük gemisiyim ama minnacık kılavuz kaptanı takip ediyorum. Çünkü boğazın akıntılarını benden daha iyi biliyor.

Arkadaşlar, Kule Cambazı önümüzdeki sayı da buraya geliyor.

Uff, ne kadar çok konuştun; kulemizi kapattın.

Bak Hans, soldaki Beşiktaş İskelesi, ilerisindeki de Çırağan Sarayı. Az sonra da ilk köprü'nün altından geçip, boğazdan Karadeniz'e çıkacağız. Öğren artık bunları!..

GELECEKTE BİR GÜN

Alper Ocak

"YÜZEN DENİZCİKLER"

**UZAYDA SAYISIZ GEZEĞEN VAR.
BİZ HEY SADECE DÜNYAYI MI KULLANACAĞIZ?**

Dünyada denizler hızla kirleniyor. Hele yazın tatilciler her yere akın edip, deniz kıyılarını kirden pasaktan geçilmez hale getiriyorlar. Fabrikalar atıklarını atıyor, gemiler yağını pasını döküyor. Peki ne olacak bu gidişin sonu, nereye varacak? Gelecekte bir gün herkeze havada uçan aracının hacmi kadar yüzen deniz suyu kütlesi verecekler. "İster kirlat, ister mahvet. Senin denizin budur. İster temiz kullan, doya doya hem yüz hem serinle, ama kirlil kullanırsan bir daha denizin yüzünü göremezsin." diyecekler.

Fehamettin abi,
benim deniz
soğudu, senin ki
ılık mı?

AHMET KUTSİ TECER

HAYATI

1901 yılında Kudüs'te doğdu, 1967 yılında İstanbul'da öldü. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümünü bitirdi. Bir süre edebiyat öğretmenliği yaptıktan sonra Sivas Milli Eğitim müdürlüğü, Milli Eğitim Bakanlığı yüksek öğrenim müdürlüğü, Talim ve Terbiye Kurulu üyesi, Devlet Konservatuarı müdürlüğü yaptı. 1950 yılında UNESCO Merkez Yönetim Kurulu üyesi görevinde bulundu; yurda döndükten sonra öğretmenlik ve öğretim görevlisi olarak çalıştı.

ŞİİRDEKİ TARZI

Şiirlerini hece ölçüsünde, yalın bir dille yazar. Aşk, doğa, ölüm, özlem gibi konuları işler.

ŞİİR KİTAPLARI

Bütün şiirleri

İtir: Koku
Fecr: Güneşin doğuş zamanı
Cenup: Güney

RÜZGAR GÜLÜ

Her yandan duyanım bir gül kokusu,
Meltemle dağıtır uzak bahçeler.
Günbatısı, poyraz ve gündoğusu,
Cenup rüzgârları ruhumu çeler.

Bilmem ki nerede bu gizli bahar
Nereden bu itir alıyor rüzgâr
İklimler dışında bir iklim mi var
Ne fecir bir şey der, ne şafak söyler.

Gün olur çağırır beni her ufuk,
Sevdalar eline başlar yolculuk,
Elinde bir rüzgârgülü, bir çocuk,
Durmadan yüzüme bakarak üfler.

Uzu Kreş Yolunda

Yazan: Ayşenur EROĞMEN
Çizen: Ayşe İnan ALICAN

Kuzu Uzu somurtarak oturuyordu. Düşündüğü şeyler biraz canını sıkıyordu. Hem yaz mevsimi bitmek üzereydi, hem deeee... Neyse, diğerini hiç konuşmak bile istemiyordu. Uzaklardan tavşan İkidiş'in sesi duyuldu. "Uzuuuuu! Gelsene, oyun oynayacağız." diye seslendi. Uzu neşe içinde tavşan İkidiş, dana Duna ve kibirli oğlak Zeytin'in yanına koştu. "Merhaba arkadaşlar, ne oynayacağız?" dedi heyecanla. Zeytin, elindeki tebeşir ile çoktan seksek oynamak üzere şekilleri çizmeye başlamıştı bile. Dana Duna da hemen arkasından şekillerin üzerine sayıları yazdı. İkidiş seslendi "Yuvarlaklar, kareler ve sayılar tamaaam." Zeytin, "Hadi bakalım, en küçüğümüz başlasın." diye kuzu Uzu'yu oyuna davet etti. Uzu taşı attı, zıpladı, zıpladı, zıpladı...

"Heeeyyy, ne yapıyorsun? 3'ten sonra kaç gelir sence Uzu?" diye çıkıştı Zeytin. Şu Zeytin de ne sıkıcı oluyordu bazen. Arkasından da "3'ten sonra 5 mi gelirmiş, hahaha?" diye gülmeye başladı. "Yandın Uzu, sıra tavşan İkidiş'e geçti", dedikten sonra taşı tavşana uzattı. Herkes sırayla oynadı ve sona kalan turuncu bir çiçek bulmak zorundaydı.

zaman kalmıştı. "Sanki sadece sen mi bir şey öğreniyorsun? Ben de kreşe başlayınca bir sürü yeni şey öğreneceğim. Şekiller, sayılar, oyunlar, renkler..." derken Zeytin gülmeye başladı. "Hahahahhahh, demek renkleri de tam bilmiyorsun! Çok komik!"

Kuzu Uzu kısa zaman önce annesinden öğrendiği o parlak mavi güzel rengi sormaya karar verdi. "Peki o zaman, kibirli oğlak Zeytin. Etrafında cam göbeği renkteki kocamaaaan şeyi göster bakalım!" Zeytin bu soru karşısında donup kalmıştı. Uzu yavaşça dana Duna ve tavşan İkidiş'e yaklaştı. Şekillerin mi ismini sorsam yoksa turuncu çiçek hangisi onu mu öğrensem... yoksa, yoksa 3'ten sonra kaç gelir ki? O sırada İkidiş Uzu'nun kulağına eğilip, "Gerçekten camgöbeği diye bir renk var mı Uzu?" diye fısıldadı. Hepsi güldüler, gerçekten de camgöbeği diye bir renk vardı. Şu anda gökyüzü tam da camgöbeği rengindeydi!

Sona kalan Uzu idi. Etrafta bir sürü güzel çiçek vardı. Papatyalar, gelincikler, kına çiçekleri... Peki ama hangisi turuncu olandı? Uzu ağlamaya başlayınca Duna ve İkidiş hemen ne olduğunu sordular. Her oyunda kaybeden biri olduğunu anlattılar ama Uzu'nun üzüntüsü geçmemişti. Uzu buna üzülüyordu.

Zeytin bilmiş bilmiş, "Tabii ağlar, bebek sayılır Uzu. Bizim gibi okula gitmiyor ki" diye burun kıvrıdı. Hem de birkaç gün sonra ana sınıfına gideceklerinden bahsetti. Uzu, Zeytin'in üzerine atlamamak için kendini zor tutmuştu.

Uzu aslında kreşe başlayacaktı ama korkuyordu. Kimseyi tanımıyordu, annesini babasını nasıl bırakacaktı? Bunu düşünmek bile istemiyordu ama okulların açılmasına da çok az

KULLAN - AYRIŞTIR - DÖNÜŞSÜN

Tükettiğimiz o kadar çok şey var ki! Evimizden bir haftada çıkan çöp miktarını düşünelim, sonra onu milyonlarla çarparsak bir şehrin dışarı attığı çöp miktarını anlayabiliriz. Peki, çöpler sadece çöp müdür? Çöpleri geri dönüştürmek, onlardan yeni malzemeler üretmek çok önemlidir. Çünkü böylece hem doğaya daha az zarar veririz hem de ekonomiye büyük katkılar sağlarız.

Çizim: Tolga AKDOĞAN

YARI KATI ÇÖPLER

Yemek artıkları, kabuklar, çay posaları, bebek bezleri, ezilmiş büzülmüş meyveler, çürümüş sebzeler ve benzerleri ayrı bir poşette olmalı.

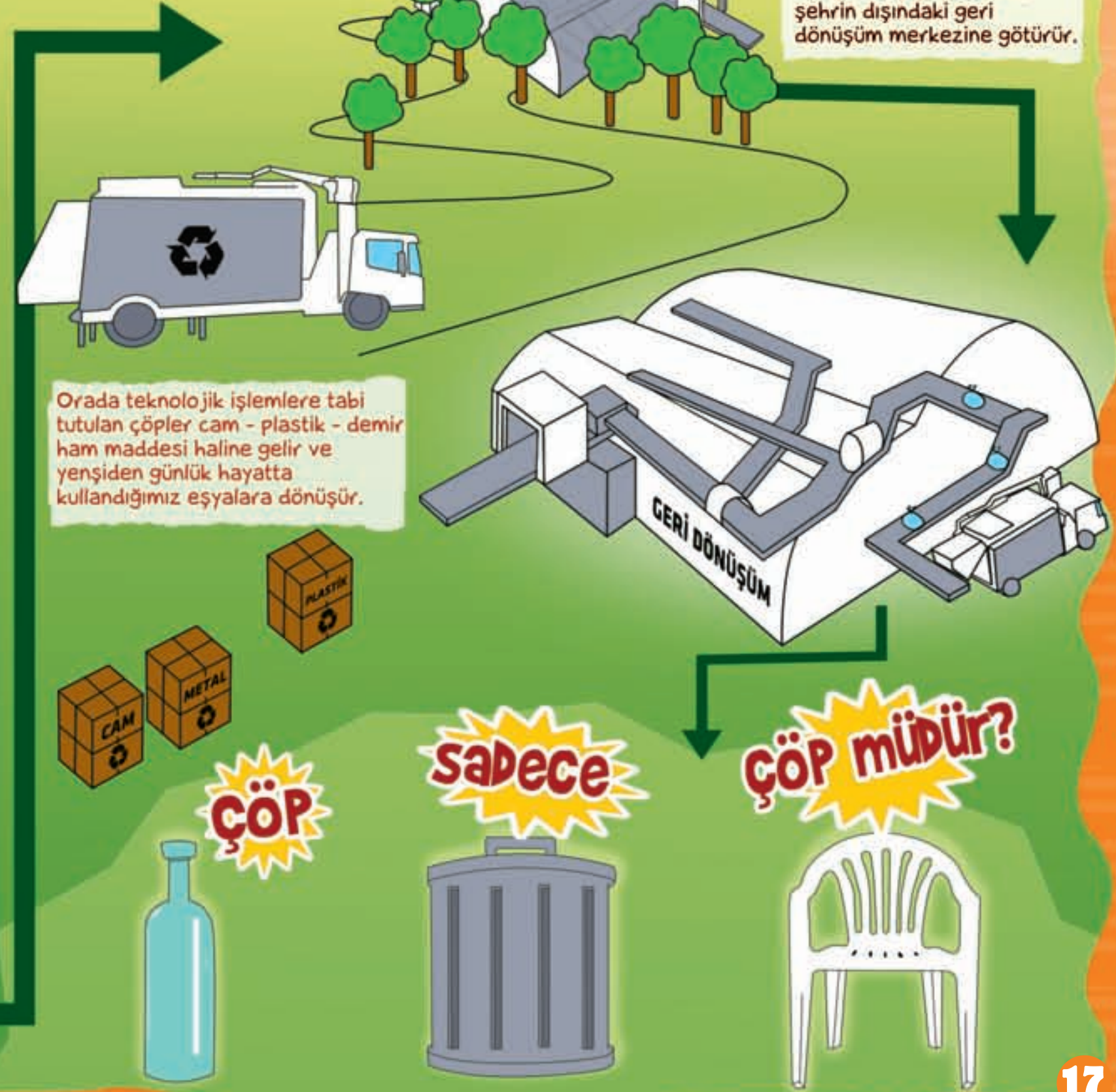
PLASTİK VE METAL ÇÖPLER

Plastik yiyecek kapları, su, süt, meşrubat şişeleri, kutuları, yiyecek ambalajları ve konserve kutuları, meşrubat kutuları, kullanılmış elektrik kabloları, eskimiş çatal kaşık, bıçak, mutfak cihazları ve benzerleri

CAM ÇÖPLER

Cam ve kalın mikadan yapılan süt şişeleri, su şişeleri, kavonozlar ve benzerleri ayrı bir kap.

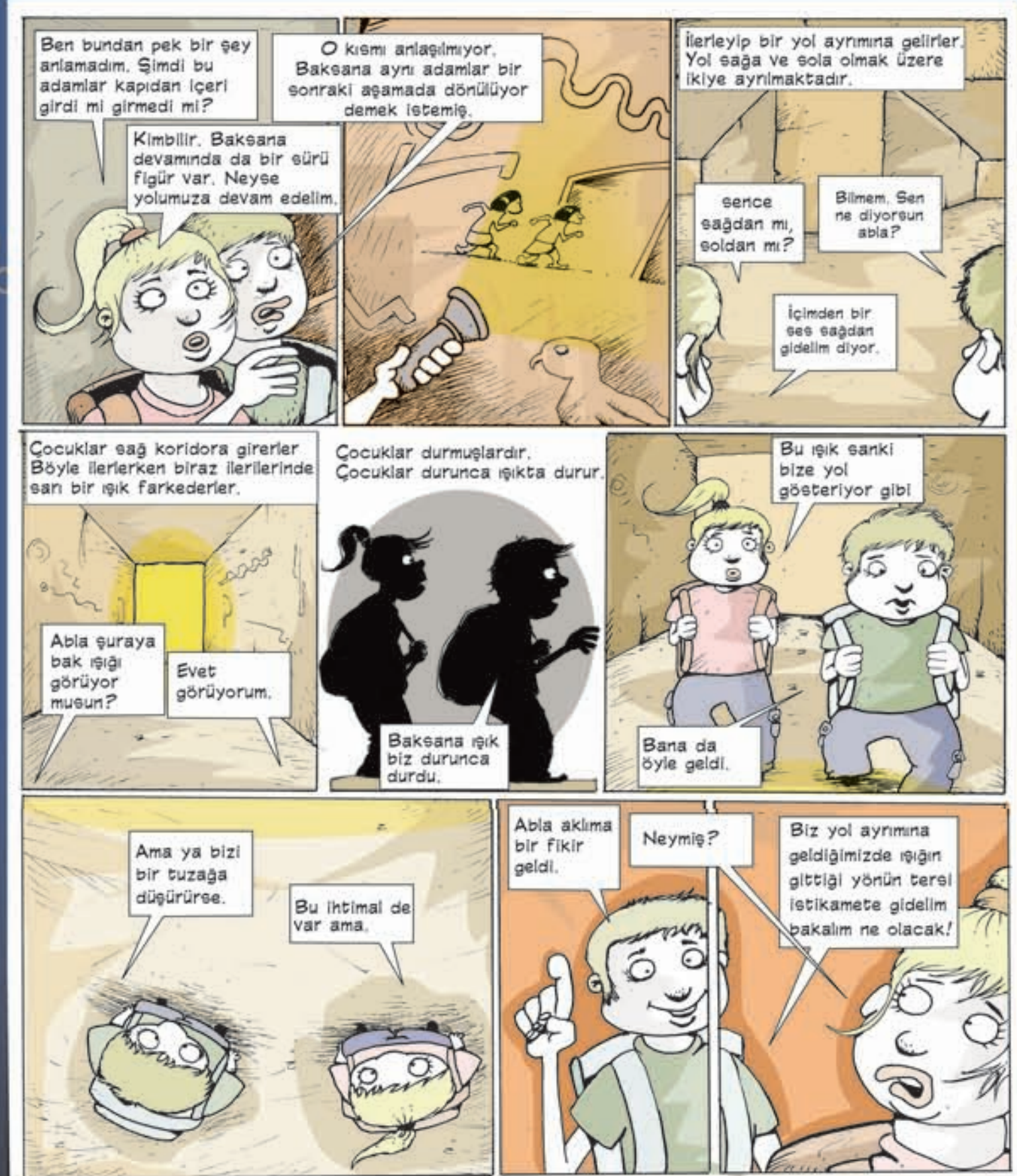
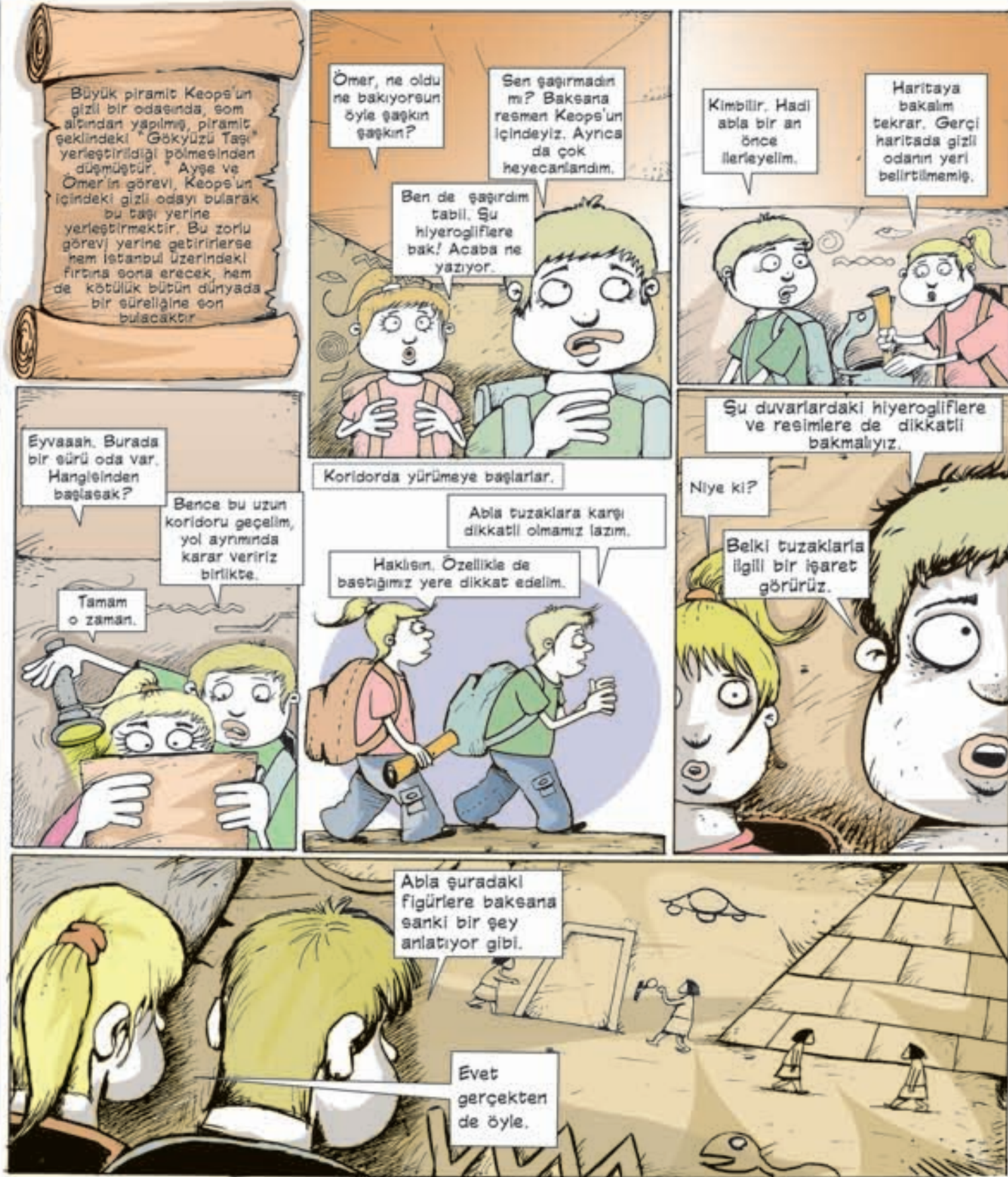

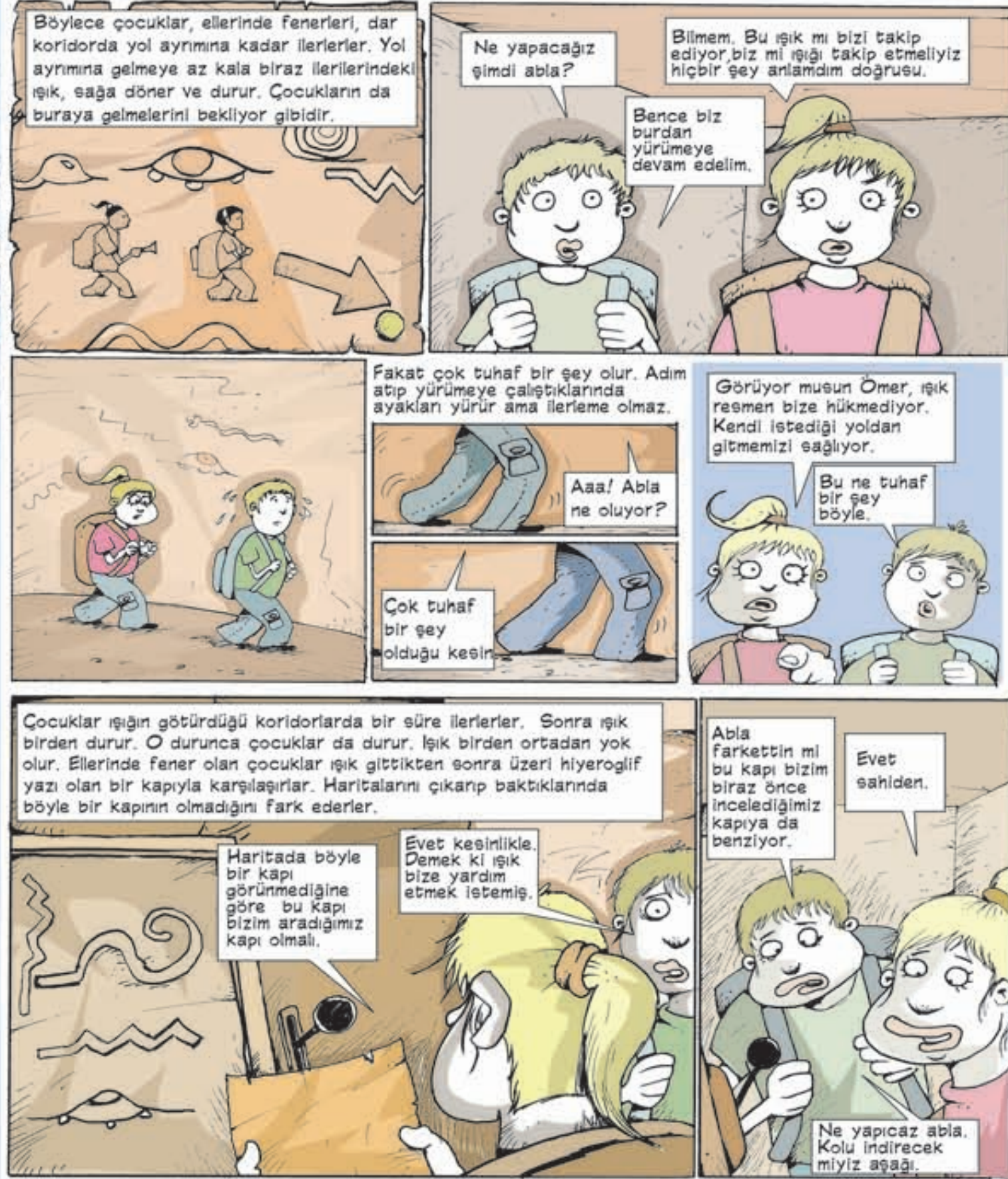
Çöp arabası gelir ve ayrıştırılmış çöpleri alır, şehrin dışındaki geri dönüşüm merkezine götürür.

Orada teknolojik işlemlere tabi tutulan çöpler cam - plastik - demir ham maddesi haline gelir ve yenisiden günlük hayatta kullandığımız eşyalara dönüşür.

Sadece

ÇÖP MÜDÜR?

MERAKLI BALIĞIN BAŞLAMADAN BİTEN HİKÂYESİ

Yazan: Burhan EREN
Çizen: Derya IŞIK ÖZBAY

Size bir balığın hikâyesini anlatacaktım. Küçük bir gölde yaşayan, meraklı bir balığın... Suyun dışını merak eden ve bu yüzden de sık sık, neredeyse sudan çıkıverecekmiş gibi suyun üzerinde yüzen bir balığın hikâyesini...

Ama biraz önce balığın başına gelenler, bütün planlarımızı altüst etti. Çünkü suya parmağınızın ucunu soksanız değebileceğiniz bu balığı, az önce bir balıkçıl kuş, hiç zahmet çekmeden kapıverdi ve kaptığı gibi götürdü.

Balıkçıl kuş, sadece balığı götürse iyi; balıkla beraber, anlatacağımız hikâyesi de gitti. Eh, madem bir kez balığın hikâyesini anlatmaya koyulduk, pek iç açıcı şeyler olacak gibi görünmese de, balığın bundan sonraki hikâyesini anlatalım biz de. Hikâyenin sonunu kestirenler ve bu sonu okumaya içi el vermeyecek olanlar, okumayı burada bırakabilir. Merak edenler için anlatmaya devam edelim:

Kuş, gagasında balıkla uçtu, uçtu ve gölün kenarındaki bir ağaca kondu. Kuş şimdi orada, ağacın dalında... Bizim meraklı balık da kuşun gagasında... Gözlerini fal taşı gibi açmış, balığı süzüyor. Kuş mutlu. Neden mutlu olmasın? Gagasına sıkıştırdığı ve birazdan kendisine nefis bir ziyafet olacak balık; bir değil, en az üç öğün yeter ona. Balık? Balık da umutlu... Mutlu değil ama umutlu. İster bir oltanın ucunda, ister bir kuşun gagasında olsun, balığın umutlu olması için çok neden vardır. Çünkü bir bildiği vardır balığın.

Aslında bildikleri çok şey vardır balıkların. Birçok şeyi adları gibi bilirler. Gölleri, ırmakları, denizleri, sıcak denizleri, su kaplumbağalarını, deniz yıldızlarını, ahtapotları, yunusları, yüzen gemileri, batan gemileri, incileri vesaire vesaire... Çünkü bir balığın yığınla bilgi edinebileceği kadar büyüktür göller, denizler ve binlerce şey vardır göllerde, denizlerde. Bizim balığın bildikleri bu kadarla kalsa iyi; karaya ve karada yaşayanlara dair de birçok şeyi bilir. Bunların çoğunu, oltanın ucuna yaklaştığında öğrenmiştir. İnsanlar oltalarının başında beklerken bir yandan da konuşurlar.

Çünkü bir tava balık tutmak epeyce vakit alır. Canları sıkılmasın diye hikâyeler anlatır insanlar birbirlerine, deneyimlerini aktarırlar.

Hayata dair, şuna buna dair bir sürü şey... Meraklı balık da aşağıda, oltanın ucuna yakın bir yerde durup bütün bunları dinler; bilgisini ve görgüsünü artırır.

Aslına bakarsanız yarım yamalak bilgilerdir bunlar. Bizim başka gezegenlere dair edindiğimiz bilgiler gibidir. Ama **"Olsun, bilgi bilgidir."** diye düşünür meraklı balık.

Neyse, **"Bir bildiği var balığın."** demiştik ya... Bilgileri onu yanıltmazsa balık, birazdan kurtulacak ve suya dönecek! Balığın böyle düşünmesine neden bir hikâyedir. Hani şu meşhur karga ile tilki hikâyesi... Tilki birazdan gelecek, tatlı sözlerle kuşu kandıracak, kuş ağzını açacak, balık da cup diye suya düşecektir.

Ama balık nereden bilir, bu saatte gölün yakınından geçmez hiçbir tilki. Hadi, tilki geldi diyelim; balığın, gagasında durduğu kuş karga, kuşun ağzındaki peynir değildir. Hadi, tilki için fark etmez diyelim; göl

uzaktadır ve balığın düşeceği yer kumdur. Ve kum mezardır bir balık için. Ama bizim meraklı balık bilmez bütün bunları. O, yalnızca karga ile tilkinin hikâyesini bilir ve bekler tilkiyi. Akşam olmakta, güneş batmaktadır. Kuş birazdan kendine çekeceği ziyafeti, balık birazdan gelecek tilkiyi bekler.

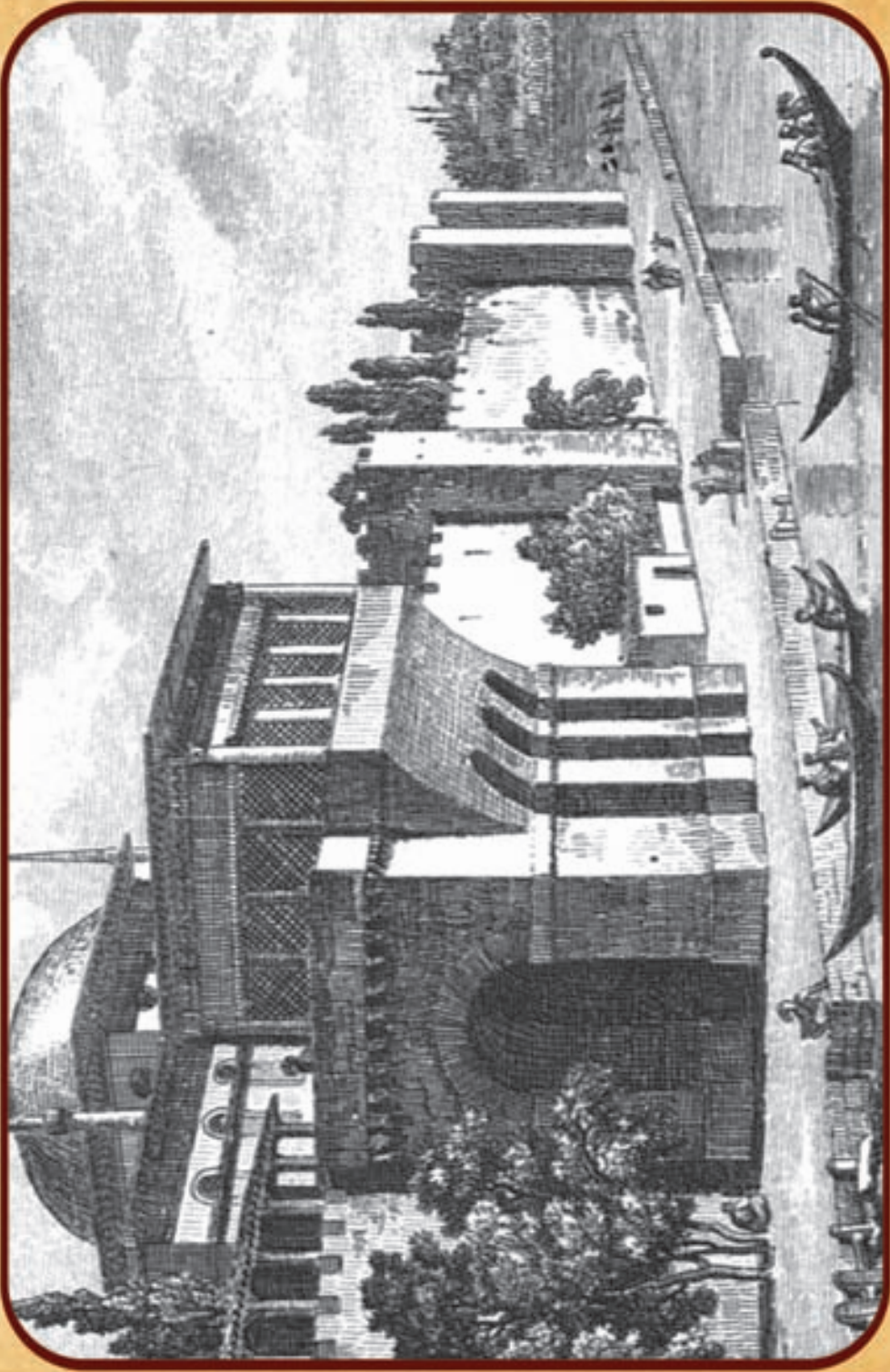

Tilki bir umuttur çünkü balık için. N'olur, biri çıkıp söylesin balığa, tilki asla gelmeyecek. Ne şimdi, ne de daha sonra...

GRAVÜR BULMACA

Aşağıdaki gravür çalışmasına biz de bir ekleme yaptık. Sevimli resimli tarih sayfasından kaçan ve gravüre giren sevimli tipi bakalım bulabilecek misiniz?

Gravür, diğer resim tekniklerinden tamamen farklı bir sanat dalıdır. Kazıma yöntemi veya sanatı olarak tanımlanabilir.

Bakır, çinko veya tahta üzerine çizilmiş desenin, çelik uçlu kalemle ve baskı mürekkebi kullanılarak kağıt veya daha başka bir nesne üzerine aktarılması şekliyle oluşturulur.

Bir resmin aynısını yapmak hemen hemen imkansızdır. Gravürde ise çok sayıda çoğaltılabilir.